

SABÂ
(ilâhî)

HAFİF

ŞİKÂRİZÂDE AHMED EF.

Gü gül şe nî
ir gö rür
vah ef de lâ det lâ de ke
dâ fer im yâ i mi rû di
rû di zi fi şeb câ dil nim
bû gu bûl gul bû gu
lü lü
Hi him me tim
bu câ ca nû
dil den
a a çı la

vah. det. gü

lü

Sü sün bü lî

yem sün sün bü

lî yem Sü

sün bü lî yem.

Sü sün bü

lî

Gölgen-i vahdette dâ'im rûz u şeb dil bülbülü
 İngörür eflâke feryâd ü figânım gulgutü
 Himmetim bu cân ü dilden açılâ vahdet gülü
 Sünbülyem Sünbülyem Sünbülyem Sünbüll

Sünbüllî Ye'kûb u Merkez hem dahi şeyhim Hasen
 ADLî'ya boynuma taktılar benim bir hoş resen
 Sîlâle kime erer deyü sorarsan bana sen
 Sünbülyem Sünbülyem Sünbülyem Sünbüll (3)